

PROMIENISTY (6) ai

o oraz e jasne.

sg m N promienisty (2). \diamond f N promienist(a) (1). \diamond A promienistą (1). \diamond n N promienist(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Wysyłający promienie; jaśniejący, błyszczący; radiatus, radiosus Mącz, Cn; radians Cn (6): Też żółta vrina [...] / á k temu łubtelna promieniŃta/ to ieŃt iakoby miała w łobie promienie łyfkaiące Ńie. Taka znamionuie opilacje á zatkanie Ńleziony y żyłek iey. *FalZioł* V [4]v; Pinnatus fulgor, PromieniŃte łyskanie. Mącz 300c, 345a.

W porównaniu (1): Radiatus stellae modo, PromieniŃti yákoby gwiazdá. Mącz 345a.

Wyrażenie: »promieniste słońce« (1): Sol radiatus, PromieniŃte słońce/ to yeŃt/ promienie dawáyące. Mącz 345a.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »promienista głowa [Febusa, tj. słońca]« = słońce [szyk zmienny] (1): W Niedzielę Ńkoro Phebus z Oceanu głowę/ PromieniŃtą vkazał/ Krolá w Ńzáty nowe/ Vbránego/ KrákowŃki BiŃkup po práwicy/ Wiedli w KoŃcioł/ KuiáwŃki BiŃkup po lewicy. *StryjWjaz* Cv; [*StryjPoczát* 188].

Synonimy: błyszczący, jaśniejący, łŃniący, oŃwiecający, Ńwiecący.

Cf **PROMIENNY**